

Forslag

til

Lov om ændring af lov om velfærdsforanstaltninger for søfarende.

Fremsat den 3. marts 1977 af *handelsministeren*.

§ 1.

I lov nr. 188 af 30. april 1948 om velfærdsforanstaltninger for søfarende, som ændret senest ved lov nr. 105 af 25. marts 1971, affattes § 3, stk. 1, således:

„De til velfærdsrådets virksomhed fornødne midler tilvejebringes ved en afgift af 80 øre pr. dag for hver med dansk handels-skib eller -fartøj forhyret søfarende — her-

under skibsførere i sådanne skibe og fartøjer — der er forsikret mod følger af ulykkestilfælde i henhold til gældende ulykkesforsikringslovgivning. Afgiften udredes med 20 øre pr. dag af den søfarende, 20 øre af rederen og 40 øre af statskassen.“

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. april 1977.

Bemærkninger til lovforslaget.

Den 4. november 1976 fremsatte handelsministeren forslag til lov om ændring af lov om velfærdsforanstaltninger for søfarende, folketingstidende 1976-77 sp. 1255.

Lovforslaget var til 1. behandling i folketinget den 23. november 1976, folketingstidende 1976-77 sp. 1959-1965, men bortfaldt som følge af udskrivning af valg.

Forslaget fremsættes nu uændret.

Handelsflådens Velfærdsråd er nedsat af handelsministeren i medfør af lov nr. 188 af 20. april 1948 og omfatter repræsentanter for handelsministeriet, finansministeriet, rederne og de søfarendes faglige organisationer samt private institutioner, der arbejder for søfarendes velfærd.

Velfærdsrådet har i henhold til lovens § 1 til opgave at varetage og fremme sådanne foranstaltninger i ind- og udland vedrørende søfarendes velfærd under ophold i havn, som findes formålstjenlige og ønskelige. Velfærdsrådet har regelmæssigt ydet økonomisk støtte til en række private institutioner i ind- og udland, der udfører velfærdsarbejde for danske søfarende. Der er således ydet tilskud til bl. a. Søfartens Bibliotek, Søfartsklubben og søfartsservi-

ceinstitutionerne i Aalborg-Nørresundby, Aarhus og Esbjerg, samt til velfærdsarbejdet i visse udenlandske havne bl. a. Yokohama og Lagos. Gennem det af rådet oprettede kontor i København har man søgt at opbygge en systematisk velfærdstjeneste navnlig med henblik på de søfarendes fritidsbeskæftigelse. Dette arbejde har især været baseret på organisationen af idræts- og fritidsklubber i skibene, afholdelse af idrætskonkurrencer, undervisning og hobbyarbejder, bog- og bladdistribution samt forsyning af skibene med spillefilm.

Velfærdsarbejdet udføres i øvrigt i nær kontakt med de tilsvarende institutioner i Finland, Norge og Sverige. Sammen med de norske og svenske velfærdsråd har man oprettet og drevet sømandshotellet SCANDIA i Antwerpen og en sømandsklub i Manila, og der foregår navnlig på idræts- og filmdistributionområdet et snævert nordisk samarbejde.

Velfærdsrådets økonomi var oprindeligt baseret på den ved fornævnte lov fastsatte afgift af 8 øre pr. dag pr. beskæftiget søfarende, hvilken afgift blev udredt med 25 pct. af de søfarende, 25 pct. af rederne og 50 pct. af statskassen. Afgiften er senere blevet forhøjet flere gange, således ved lov nr. 84 af